

عنوان مقاله:

بررسی حدود و ثغور وقف امامیه بر سایر فرق و ادیان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، وکالت و علوم اجتماعی در افق ایران ۱۴۰۴ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

محمد سعیدی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم اسلامی رضوی، رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی

احمد مروارید - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که همیشه مورد نیاز و رجوع مسلمانان است این است که از نظر اسلام چگونه و بر چه کسانی میتوانند وقف کنند تا وقفشان مشروع و ماجور باشد. مخصوصاً با توجه به اینکه در جوامع امروزی، پیروان انواع فرق و ادیان وجود دارند و این مسئله اختلاف در عقائد و ادیان در شهر و روستا و حتی تا درون خانوادهها پیش رفته است و افرادی در همجواری و همسایگی ما و یا از خویشان و خانوادههای ما وجود دارند که به فرقه یا دین دیگری در آمده باشند، این مطلب ضروری به نظر میرسد که بدانیم از نظر فقه امامیه وقف بر چه کسی یا کسانی جایز است آیا بر فرزندی که مرتد شده و یا ابوبن و خویشان کافر و یا بر کفار ذمی که در شهر و روستای ما زندگی میکنند وقف خاص یا عام، جایز است. و اگر جایز است باید حتماً به جهاتی مانند تالیف قلوب و جذب به اسلام وقف صورت پذیرد و یا به جهات عام دیگری مانند انسان دوستی و کمک به هم نوع نیز جایز است و در نهایت حد و مرز جواز این نوع از اوقاف، چگونه و چیست. در این مقاله سعی شده تا حدودی احکام و ادله وقف بر فرق مسلمان و ادیان و حتی مرتدین و کفار حربی مورد بررسی و مذاقه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

وقف، امامیه، تالیف قلوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857911>

